

være tilbøjelige til at gaa ind paa et saadant Arrangement, som faktisk vilde betage deres Bane en væsentlig Del af dens Trafik, tror jeg maa anses for givet. Forudsætningen for Anlægget af Banestykket mellem Bræstø og Kallehave vilde være, at der mellem de koncessionsøgende og de tidligere koncessionshavende opnaaedes Enighed om at gaa ind paa den Forudsætning, som Loven af 1893 har om et sælles Anlæg. Om hvorvidt et saadant Arrangement vil kunne træffes, kan jeg ikke have nogen Mening, jeg tvivler ganske vist paa, at det lader sig gøre; men under alle Omstændigheder vil det være givet, at det ikke kan ske uden ved en Forhandling med de tidligere Koncessionshavere.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wanløkke): Selvfølgelig maa der en Forhandling med Koncessionshavere af Masnedshund-Kallehave Banen til for at komme i Forbindelse med denne Bane; men jeg anser ikke en saadan Forhandling for nødvendig for at kunne lave og iværksætte denne Lov. Derimod indrømmer jeg, at der maa en Forhandling til, om hvorledes en saadan Forbindelse skal foregaa. Jeg vidste paa Forhaand, at det ærede Medlem vilde optræde saa skarpt mod dette Forslag som muligt; men jeg forstaaer ikke, at han kan skyde sig ind under at sige, at af Hensyn til Landstingets Modstand maatte Forholdene derneede ordnes paa en hel anden Maade. Det er ganske vist rigtigt nok; men jeg kunde dog have lyst til at se, om Landstinget ikke nu har forandret sin Stilling i saa Henseende. Jeg har endogsaa Grund til at tro, at der nu sidder Mænd i Landstinget, som ikke var der før, og som have stor Interesse for denne Bane og ville hjælpe til at gennemføre den, hvis man kan faa den højtærede Minister med. De 29 Baner skulle komme først, paastaas der, og det er jo muligt, at man vil holde fast derved; men jeg kan ikke se andet, end at naar Lovgivningsmagten bliver enig derom, maa de have Tilladelse til at udvide en Bane med en saadan Stump som denne uden just at skulle spørge Loven af 8de Maj 1894 ad; men for mig gerne. Hvis man lettere kan faa den ved en sælig Lov — altsaa uden at falde det for en Udvidelse af den allerede bestaaende Lov — under de samme Betingelser, som Loven foreskriver, saa for mig gerne. Forslaget kan sagtens blive skrevet saaledes om. Jeg anbefaler som sagt Lovforslaget til fortsat Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer-Slev): Det ærede Medlem slog paa, at man dog maatte kunne opnaa en Forandring i dette Forhold, naar man fik en ny Lov, som tilstedede en saadan Forandring. Ja, selvfølgelig, hvis det kan lykkes at gennemføre en ny Lov; og det ærede Medlem kan faa begge Ting til at gaa ind paa at lovgive i en ganske ny Retning, er der ikke noget i Vejen for, at dette kan ske, det kunde det selvfølgelig aldrig falde mig ind at modsig; men jeg siger, at fornuftigvis maa Lovgivningsmagten føle sig bunden ved Lov af 8de Maj 1894. I hvilket Omfang den skal være bunden, om det skal gælde helt ny Baneanlæg, eller Endringer i Baner, det kan være et aabent Spørgsmaal; men at man kan vedtage en Lov, der gaar i en anden Retning end Loven af 8de Maj 1894, nærer jeg ingen Tvivl om, idet jeg dog paa den anden Side mener, at det ikke vil lykkes det ærede Medlem at faa Rigsdagen til at vedtage en saadan Lov.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): Dagsordenen er hermed udtømt, men uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds (Kasmussen), for paa egne og Forslagsstilleres Vegne at forelægge det i Begyndelsen af Mødet af dem anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kasmussen): Det Forslag, som jeg her ved paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillader mig at forelægge det høje Ting, fremtræder jo og er kun et Tillæg til Lov af 8de Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jærnbaner. I den nævnte Lovs Afdeling B. under 27 staar der opført en Jærnbane fra Kolding til Egtved. Det Forslag, vi her fremsætte, gaar kun ud paa at fortsætte denne Jærnbane fra Kolding videre mod Nordvest ud til Grindsted, altsaa en Forkængelse paa ca. 4 Mil. Derved vil man opnaa, hvad man ikke opnaar ved noget som helst af de Anlæg, der ere førte op paa Loven af 1894, at faa i det mindste een Bane uden Centrum af det store banetomme Rum i det midterste Sydjylland, hvor Trangen til bedre Samfærdselsmidler til en bedre Forbindelse